

Sygn. akt II CSK 41/07

POSTANOWIENIE

Dnia 8 marca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie z powództwa Z.W.

przeciwko P. Spółce Akcyjnej i M.D.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 marca 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 5 października 2006 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę kasacyjną

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 5 października 2006 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego w K.

W skardze kasacyjnej powód zarzucił naruszenie prawa materialnego – art. 5 k.c., naruszenie przepisów postępowania – art. 233 § 1 k.p.c. i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76). Wskazany przez skarżącego jako podstawa skargi art. 233 § 1 k.p.c. dotyczy wprost oceny wiarygodności i mocy dowodów. Skarżący powiela w tym zakresie zarzuty apelacji, podnosząc, że Sąd nie przeprowadził dowodu z opinii biegłego i oparł się jedynie na dokumentacji medycznej przedstawionej przez powoda oraz na jego wyjaśnieniach. Również zarzut naruszenia art. 5 k.c. faktycznie zmierza do podważenia ustaleń Sądu i dokonanej oceny dowodów.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).